Dosarul nr. 5r-6492/2025
4-25148219-12-5r-21102025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

16 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Mariana Mihailov
Agentului constatator Evgheni Mangir
În lipsa:
Petiționarului, reprezentantului S.R.L. ,,Ultra Distribution”

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de **S.R.L. „Ultra Distribution”**, împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. DCT04 316295 din 26.09.2025 emisă de agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Gurduz Elena, în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 26.09.2025 agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Gurduz Elena, a întocmit în privința **S.R.L. „Ultra Distribution”**, procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. DCT04 316295, prin care aceasta a fost sancționată în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 20 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1000 lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 28.09.2024, ora 13:01, aflându-se în mun. Chișinău, sector Botanica, str. Decebal, cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40 km/oră.

La 13.10.2025, **S.R.L. „Ultra Distribution”** a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. DCT04 316295 din 26.09.2025 emisă de agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Gurduz Elena, în baza art. 236 alin.(2) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționarul a indicat, la data de 26 septembrie 2025 agentul constatator din cadrul INSP al IGP, ofițerul superior Elena Gurduz a întocmit în privința Contestatorului SRL "ULTRA DISTRIBUTION" un Proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional. Astfel, Agentul constatator a imputat contestatorului comiterea faptei contravenționale de depășire a vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum. Drept urmare, agentul constatator a aplicat Contestatorului sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 14 u.c. (700 lei). Cu acțiunile agentului constatator nu sunt de acord. Consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, iar Decizia de sancționare emisă în temeiul acestuia contravine direct legii, fiind astfel lovită de nulitate.

Din acest motiv, solicită anularea actelor procesual-contravenționale întocmite și încetarea procesului contravențional pornit în privința Contestatorului SRL "ULTRA DISTRIBUTION".

La caz, SRL "ULTRA DISTRIBUTION" a fost tras la răspundere pentru pretinsa încălcare a art. 236 Cod Contravențional, care nu prevede sancțiune pentru persoane juridice. Cu alte cuvinte, legiuitorul a considerat alogic de a sancționa o entitate abstractă (persoana juridică) pentru comiterea contravenției de depășire a limitei de viteză, aceasta fiind imputabilă conducătorului mijlocului de transport. în pofida acestui fapt, agentul constatator a întocmit procesul-verbal șl a emis decizia de sancționare anume în privința persoanei juridice. Prin măsurile sale, agentu constatator a acționat contrar dispozițiilor legale imperative.

Concluzia acestora se bazează inclusiv și pe jurisprudența constantă a instanțelor naționale, precum Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1451/2025 din 15 iulie 2025.

Prin urmare, procesul-verbal și decizia de sancționare urmează a fi anulate, întrucât persoana juridică SRL "ULTRA DISTRIBUTION" nu întrunește calitatea de subiect al răspunderii contravenționale prevăzute de art. 236 Cod contravențional.

La pct. 6 din Procesul-verbal *Fapta contravențională,* agentul constatator a invocat că Contestatorul în termen de 60 zile lucrătoare nu a comunicat în condițiile art. 443^1 alin. (2) Cod contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată. Ulterior, în baza circumstanțelor descrise, agentul constatator a imputat Contestatorului comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (1) - Depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum.

Din cele relatate, observă că fapta descrisă în procesul-verbal nu corespunde componenței contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional. În cuprinsul actului lipsesc circumstanțele de fapt esențiale care ar confirma existența unei depășiri a vitezei maxime admise de către persoana juridică SRL "ULTRA DISTRIBUTION". Astfel, nu este indicat unde, când, în ce condiții și cu ce mijloc de transport persoana juridică SRL "ULTRA DISTRIBUTION", ar fi comis pretinsa contravenția imputată.

În consecință, reține că imputarea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional s-a realizat contrar circumstanțelor descrise, ceea ce denotă caracterul nefondat și contradictoriu al procesului-verbal sub aspectul situației de fapt și al contravenției imputate. Omisiunile agentului constatator afectează în mod esențial temeinicia și legalitatea actelor procesual- contravenționale contestate, motiv pentru care acestea urmează a fi declarate nule în baza art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

L fel, menționează că, agentul constatator nu și-a îndeplinit obligațiile legale de a cita și informa contestatorul despre fapta imputată, privându-l astfel în mod neîntemeiat de dreptul său la apărare.

Mai menționează, că în speță, agentul constatator nu a citat și nu a înștiințat contestatorul despre existența/pornirea procesului contravențional în privința sa, precum și despre fapta imputată. Actul de acuzare nu este însoțit de dovada expedierii și inclusiv recepționării de către contestator a citației respective. Astfel, până la adresarea în instanța de judecată cu prezenta contestație, contestatorul a fost privat neîntemeiat de dreptul său la apărare. Or, contestatorul urma să beneficieze de posibilitatea de a cunoaște despre: pornirea procesului contravențional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și despre fapta imputată prin acesta, pentru a prezenta careva explicații, obiecții, probe, etc. în apărarea sa, conform drepturilor procedurale garantate de art. 384 Cod contravențional.

La fel, procesul-verbal cu privire la contravenție s-a întocmit fără consemnarea și certificarea faptului absenței contestatorului (art. 443 alin. (6) Cod contravențional). Or, în speță, agentul constatator a indicat la pct. 14 că Procesul-verbal a fost încheiat *"în absența persoanei".* Deși a făcut mențiunea privind absența contestatorului, ori agentul constatator nu a considerat de

cuviință să consemneze și să certifice această circumstanță prin semnăturile a careva martori. Totodată, agentul constatator nu a documentat motivele obiective ale lipsei martorului sau refuzul de a semna prin mijloace tehnice, așa cum prevede expres legea. Astfel, agentul constatator a încălcat prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional, fapt ce atrage nulitatea actului, în temeiul art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

După cum rezultă din pct. 11. *Anexe,* la Procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a fost atașat nici un înscris (probă). În consecință, agentul constatator a imputat contestatorului depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum (art. 236 alin. (1) Cod contravențional), în lipsa prezentării probelor capabile să confirme acuzațiile aduse.

Contestatorul menționează, că actul de acuzare a fost structurat pe niște presupuneri, ne fiind confirmate prin circumstanțe de fapt și de drept și ne fiind reflectate prin mijloace de probă. Sub aspectul elucidat este opozabilă norma art. 375 Cod contravențional:*„(3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional."*

Principiul ce se deduce din dispoziția legală citată *"in dubio pro reo",* este aplicat atât în practica constantă a instanțelor naționale, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (ex. cauza *Anghel c. României, 2007, pct. 54: "sarcina probei revine acuzării și îndoiala profită acuzatului")*

Prin prisma normelor relatate și jurisprudenței menționate, atestă că, în materie contravențională, sarcina administrării probelor aparține exclusiv agentului constatator și autorității care a aplicat sancțiunea. în concluzie, o simplă afirmație a agentului constatator, nesusținută de probe obiective, nu poate servi drept temei pentru tragerea Contestatorului la răspundere contravențională. Iar abaterile de la normele legale comise de agentul constatator afectează în mod esențial fondul cauzei și atrag astfel nulitatea actelor procesual-contravenționale întocmite

Numeroasele abateri de la normele legale comise de agentul constatator în prezenta speță, afectează în mod esențial fondul cauzei, întrucât duce la constatarea arbitrară a contravenției; aplicarea eronată a legii. Abaterile respective se manifestă în special prin: imputarea faptei contravenționale persoanei necorespunzătoare, contrar art. 17 alin. (2) coroborat cu art. 236 Cod contravențional, care stabilește expres că răspunderea pentru depășirea vitezei de circulație aparține conducătorului mijlocului de transport, nu entității juridice; imputarea faptei contravenționale contrar circumstanțelor descrise la încadrarea juridică; neîndeplinirea obligației de a cita și aduce la cunoștința Contestatorului fapta imputată conform art. 382 și art. 384 alin. (2) Cod contravențional, ceea ce a condus la încălcarea dreptului la apărare. în lipsa citării și informării corespunzătoare, Contestatorul a fost lipsit de posibilitatea de a-și exprima poziția, de a prezenta probe etc.; lipsa consemnării și certificării faptului întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție în "absența persoanei" prin semnătura a cel puțin un martor, în condițiile art. 443 alin. (6) Cod contravențional. Această omisiune afectează valabilitatea actului, întrucât procesul- verbal nu poate produce efecte juridice dacă nu este confirmat că persoana vizată a fost prezentă ori, în caz contrar, că întocmirea s-a făcut în mod legal, cu respectarea garanțiilor procedurale; neîndeplinirea obligației de a constata faptul existenței contravenției imputate prin colectarea și administrarea probelor prevăzute de art. 425 alin. (1), 440 alin. (1), 442 alin. (1) Cod contravențional. în lipsa probelor concludente și pertinente (înregistrări video, imagini etc.), fapta imputată se reduce la simplele afirmații ale agentului constatator, fără valoare probantă; neîndeplinirea obligației de a atașa dovada expedierii în adresa Contestatorului a solicitării

privind comunicarea datelor de identitate ale conducătorului mijlocului de transport în condițiile art. 443[1]alin. (1) Cod contravențional.

Toate aceste abateri constituie o încălcare gravă a normelor imperative de procedură, care afectează esențial fondul cauzei și compromit validitatea actelor întocmite. Având în vedere că aceste încălcări au dus la constatarea formală, nesusținută prin suport probatoriu, și la sancționarea persoanei necorespunzătoare, Procesul-verbal cu privire la contravenție și Decizia de sancționare, sunt lovite de nulitate absolută, în temeiul art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

În susținerea concluziei, face referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care înalta Curte a statuat, că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă *ad validitatem,* trebuind realizate toate exigențele de fond și de formă.

Caracterul nul al actelor procesual-contravenționale emise în privința SRL "ULTRA DISTRIBUTION" se confirmă și prin durata de timp în care acestea au fost întocmite de către agentul constatator. În esență, agentul constatator a expediat în adresa contestatorului mai multe procese-verbale cu privire la contravenție. Urmare a analizei acestora, contestatorul a observat că actele procesual-contravenționale au fost întocmite la un interval de doar trei minute, și anume: Procesul-verbal cu privire la contravenție Seria DCT04, Nr. 413673 - ora 14:42; Procesul-verbal cu privire la contravenție Seria DCT04, Nr. 316295 - ora 14:43.

Corespunzător, reține că, această circumstanță denotă în mod evident caracterul formal al constatării presupuselor contravenții. în intervalul de doar trei minute, agentul constatator nu putea, în mod obiectiv, să observe, să constate și să documenteze două contravenții distincte, să efectueze măsurările necesare, să identifice vehiculul, să indice datele în procesul-verbal și să respecte procedura legală prevăzută de Codul contravențional.

Întocmirea proceselor-verbale în mod automat sau mecanic, fără verificarea și individualizarea circumstanțelor fiecărei pretinse contravenții, contravine esenței art. 440 alin. (1) Cod contravențional. Lipsa colectării și administrării probelor, urmată de succesiunea nerealistă în timp a proceselor-verbale, subminează cert legalitatea și valabilitatea acestora.

Conform art. 441 Cod contravențional: *"(1) Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: f) nu este identificat făptuitorul..."* Iar în speță, agentul constatator a procedat la sancționarea SRL „ULTRA DISTRIBUTION" pentru pretinsa încălcare a art. 236 alin. (1) Cod contravențional, deși norma materială invocată nu prevede expres răspunderea persoanei juridice.

Potrivit art. 17 alin. (2) Cod contravențional, o entitate juridică poate fi trasă la răspundere contravențională doar în măsura în care dispoziția| materială prevede expres o astfel de sancțiune. Așadar, în lipsa unei prevederi legale care să- stabilească expres răspunderea persoanei juridice pentru depășirea limitei de viteză, agentul; constatator era obligat să întreprindă măsurile necesare pentru identificarea făptuitorului real conducătorul mijlocului de transport.

Totuși, din materialele cauzei nu rezultă că agentul ar fi expediat vreo solicitare către entitatea juridică pentru a stabili identitatea conducătorului auto, precum și recepționarea solicitării de către entitate. În lipsa acestor înscrisuri, susține că nu poate fi considerat că a fost identificată persoana care a comis efectiv contravenția. Această omisiune reprezintă o încălcare a obligației procesuale de stabilire a făptuitorului și atrage incidența art. 441 alin. (1) lit. f) Cod

contravențional, care prevede încetarea procesului contravențional în cazul în care făptuitorul nu este identificat.

La fel, în speță, atestă că procesul-verbal contestat nu este susținut de niciun înscris sau mijloc de probă care să confirme săvârșirea faptei imputate. Or, din anexa procesului-verbal nu rezultă existența vreo unui document tehnic, imagini foto sau video, ori alte dovezi care să ateste depășirea vitezei de circulație stabilite. Deci, agentul constatator nu a demonstrat existența contravenției, prin colectarea și administrarea probelor în acest sens.

În consecință, simpla afirmație a agentului constatator, nesusținută de probe obiective, nu poate constitui temei legal pentru aplicarea sancțiunii contravenționale în absența faptului contravențional dovedit în modul prevăzut expres de lege, procesul-verbal și decizia de sancționare sunt nefondate și contrare art. 7, 425, 440 și 442 Cod contravențional.

Pentru motivele de fapt și de drept enunțate, conducându-se de prevederile art. 448 Cod contravențional, solicită admiterea și satisfacerea prezentei contestații în modul în care aceasta a fost formulată.

În ședința instanței de judecată *agentului constatator* a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată cu menținerea procesului-verbal contravențional conform referinței. Potrivit cărei a relatat că, potrivit modalității constatării contravențiilor din domeniul circulației rutiere prin Sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” sunt prevăzute în actele normative ale Republicii Moldova și anume, Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier, Codul contravențional nr.218/2008, Hotărârea Guvernului nr.965/2014 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” și modificarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, Hotărârea Guvernului nr.517/2022 pentru aprobarea Conceptului Sistemului informațional automatizat de evidență a contravențiilor, a cauzelor contravenționale și a persoanelor care au săvârșit contravenții și a Regulamentului cu privire la evidența unică a contravențiilor, a cauzelor contravenționale și a persoanelor care au săvârșit contravenții, Hotărârea Guvernului nr.357/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere.

În sensul prevederilor Hotărârii Guvernului nr.965/2014 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” și modificarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, sistemul este resursa informațională de stat care reprezintă totalitatea informației sistematizate cu privire la cazurile de încălcare a normelor de siguranță a traficului rutier, înregistrate cu mijloace tehnice speciale software și hardware, înzestrate cu funcții foto-video de fixare, și cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, care asigură supravegherea în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice.

Scopul Sistemului este automatizarea procesului de depistare și constatare a încălcărilor din domeniul traficului rutier comise de conducătorii de vehicule, acumularea probelor pentru soluționarea cauzei și tragerea la răspundere contravențională sau penală, colectarea informației privind situația rutieră în zonele de supraveghere în regim de timp real.

Sistemul creează spațiul informațional necesar pentru participanții la Sistem în vederea automatizării unor funcții realizate de aceștia prin implementarea tehnologiilor performante în domeniul monitorizării și asigurării securității circulației rutiere, identificării și urmăririi în fluxul de transport a vehiculelor exploatate cu nerespectarea prevederilor legale, iar Ministerul Afacerilor Interne este posesorul Sistemului și asigură condițiile juridice, organizatorice și

financiare pentru crearea și gestionarea acestuia.

Respectiv, Inspectoratul național de securitate publică al Inspectoratului General al Poliției desfășoară procesul de constatare a contravențiilor depistate în cadrul supravegherii în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice cu mijloacele tehnice speciale software și hardware ale Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.965/2014 și primirea unor hotărâri legale, prin emiterea în formă de document electronic în cadrul Registrului, a cauzelor contravenționale cu un număr prestabilit de Document Control Trafic, acumulează probe pertinente, concludente, utile și veridice dobândite în modul prevăzut de lege, identifică făptuitorul, examinează obiectiv și sub toate aspectele cauzele contravenționale.

Sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului" înregistrează imaginea vehiculelor, a datelor privind numărul de înmatriculare, datei, orei și tipului încălcării, direcției și benzii de deplasare, numărului de identificare a unității de control și fixează următoarele încălcări după cum urmează: depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum; neglijarea de către conducătorul de vehicul a semnalului de interzicere al semaforului sau a gestului de interzicere al agentului de circulație; încălcarea regulilor de oprire și neacordarea de prioritate pietonilor și altor participant la traficul rutier; după caz, alte încălcări din domeniul Regulamentului circulației rutiere.

Conform prevederilor articolul 443[1] din Codul contravențional, ce reglementează „Constatarea contravențiilor cu mijloace tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative și încheierea procesului-verbal în cazul acestor contravenții" sunt enumerate în următoarele aliniate, după cum urmează: (1) în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia. (2) După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante. (3) în cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligația de a depune declarația cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârșirii contravenției revine părinților acestuia sau persoanei la întreținerea căreia se află minorul. (4) în cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința conducătorului proces- verbal cu privire la contravenție în condițiile art. 443 alin. (8). (5) în cazul în care, după

expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8). (6) în cazurile prevăzute la alin. (3) și (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art. 382 alin. (7).

Prin urmare având calitatea de proprietar al vehiculului implicat în comiterea unei contravenții din domeniul circulației rutiere, în conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, art. 33 Drepturile și obligațiile proprietarului și ale conducătorului de autovehicul alin. (1) Proprietarul de autovehicul sau, după caz, mandatarul acestuia este obligat la cererea poliției, să comunice în termenul solicitat datele privind identitatea persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumuri publice.

Conform art. 382 din Codul contravențional, citarea este o acțiune procedurală prin care persoana este obligată să se prezinte la data, ora și locul indicat în citație pentru desfășurarea normală a procesului contravențional.

Concomitent articolul 16^1 din Codul contravențional, expres prevede că, prin derogare de la prevederile art. 16 din Codul contravențional, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenția este pasibilă de răspundere contravențională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condițiile art.443^1 din Codul Contravențional, identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției.

Așadar, în cazul răspunderii contravenționale în condițiile alin.(l) al prezentului articol nu se aplică puncte de penalizare conform art. 36 și nu se fac înscrieri în cazierul contravențional.

De asemenea, potrivit Ordinului nr. 278 din 04.08.2023 Cu privire la aprobarea Instrucțiunii privind modul de examinare a contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și/sau mijloacelor de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate, se aprobă Instrucțiunea privind modul de examinare a contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și/sau mijloacelor de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate, astfel, pentru aplicarea prevederilor art.16^1 din Codcontravențional asupra persoanei nu se aplică puncte de penalizare și nu se fac înscrieri în cazierul contravențional și nu se necesită identificarea unui martor.

Conform art. 445 Cod contravenlional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal. seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvîrșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Din perspectiva lipsei certificării faptului absenței acuzatului prin semnătura a cel puțin a

unui martor asistent, se notează că acest argument, nu este în măsură să conducă la nulitatea absolută a procesului-verbal contravențional. Așadar, art. 445 alin. (1) Cod contravenlional implică doar cazul certificării refuzului acuzatului de a semna procesul-verbal, nu și absența acestuia din urmă..

Art. 16^1 si 443 alin. (5) Cod contravențional, autorizează emiterea procesului-verbal cu privire la contravenție in absența semnăturii martorului asistent, fapt prevăzut și la art. 443 alin. (6) și (8) Cod contravențional.

Deci, S.R.L. Ultra Distribution a fost atras la răspundere pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, care, în mod corect, nu prevede sancțiuni specifice pentru persoanele juridice, având în vedere că în Capitolul XIII, care reglementează contravențiile în domeniul circulației rutiere, nu sunt detaliate sancțiuni distincte pentru persoanele fizice sau juridice. Conform prevederilor art. 17 alin. (2) din Codul contravențional, sancțiunile pentru contravenții pot fi aplicate atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice, iar în cazul specificat, legea permite aplicarea sancțiunilor contravenționale indiferent de statutul juridic al contravenientului, atât timp cât norma contravențională nu face distincție între cele două categorii.

Astfel, sancționarea persoanei juridice în această situație este legală și corectă, deoarece nu există o excludere expresă a persoanelor juridice din domeniul aplicării sancțiunilor contravenționale în Capitolul XIII. Chiar dacă acest capitol se referă la contravențiile din domeniul circulației rutiere, iar norma nu specifică în mod expres . sancțiuni pentru fiecare tip de subiect, aplicarea sancțiunilor pentru persoanele juridice este permisă în acest cadru general, conform principiilor legale, iar neregulile constatate în cadrul reglementării contravenționale pot fi sancționate indiferent de natura contravenientului.

Prin urmare, nu a fost încălcat art. 17 alin. (2) din Codul contravențional, iar sancționarea S.R.L. Ultra Distribution pentru contravenția respectivă este în deplin acord cu normele legale aplicabile.

În acest context, conducându-se de prevederile art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, se deduce că, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Luând în considerație cele expuse, menționează că, securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, fapt pentru care asigurarea securității în aspectul dat este o obligație pozitivă a statului.

Iar unitatea de transport reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta prevederile Regulamentului circulației rutiere și anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor.

Totodată, a menționat suplimentar că a făcut și o confirmare că persoanele au fost înștiințate, și conform art.16^1 CC și art.17 CC poartă răspundere și persoanele fizice și juridice. Lucrătorii de la “Poșta Moldovei” au confirmat că a fost înscris în registrul de evidență că au ridicat citația. Astfel, ei aveau obligația de a se prezenta și a comunica cine a fost la volan, conform art. 443^1 CC RM. Respectiv, persoana nu s-a prezentat, și în temeiul art.17 alin. (2) CC RM i-a fost aplicată amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare. La fel, a reținut că persoanele au fost informate și nu lea fost lezate careva drepturi a lor. Susținem referința depusă, și solicităm respingerea contestaţie și menținerea procesul verbal cu privire la contravenție

În ședință de judecată *reprezentantul petiționarului* nu s-a prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizele de recepție anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informași despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar aceștia nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în absența persoanei iar agentul constatator nu a anexat la materialele cauzei dovada expedierii către făptuitor a procesului-verbal cu privire la contravenție, motiv din care instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 443 alin. (6) din Codul Contravențional, faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

Conform art. 443 alin. (8) din Codul Contravențional, în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenţia.

Din materialele cauzei urmează că, de către agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Cristina apostol, la 26.06.2024 a fost întocmit în privința **„Ultra Distribution”**, procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 28.09.2024, ora 13:01, aflându-se în mun. Chișinău, sector Botanica, str. Decebal, cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40 km/oră.

Instanța de judecată reține că, potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul verbal cu privire la contravenție încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Instanța reține că, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Cotravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea

unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise.

Potrivit art. 8 alin. (1) Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 16/1 (1) Cod contravențional, prin derogare de la prevederile art.16, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenția este pasibilă de răspundere contravențională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condițiile art.443[1] identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției. (2) În cazul răspunderii contravenționale în condițiile alin.(1) al prezentului articol nu se aplică puncte de penalizare conform art. 36 și nu se fac înscrieri în cazierul contravențional. (3) Prevederile alin.(1) nu se aplică dacă se constată că, la momentul săvârșirii contravenției, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.

Potrivit art. 17 (1) Cod contravențional, o persoană juridică, cu excepția autorităților publice, este pasibilă de răspundere contravenţională pentru o faptă prevăzută de prezentul cod dacă: a) aceasta nu a îndeplinit sau a îndeplinit necorespunzător dispozițiile directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicții privind efectuarea unei anumite activități sau a efectuat o activitate ce nu corespunde actelor sale de constituire sau scopurilor sale declarate; b) fapta a fost săvîrșită în interesul persoanei juridice respective de către o persoană fizică împuternicită cu funcții de conducere, care a acționat independent sau ca parte a unui organ al persoanei juridice; c) fapta a fost admisă sau autorizată, sau aprobată, sau utilizată de către persoana împuternicită cu funcții de conducere; d) fapta a fost săvîrșită datorită lipsei de supraveghere și control din partea persoanei împuternicite cu funcții de conducere. 2) Persoana juridică răspunde contravenţional în cazul în care norma materială din partea specială a cărţii întîi prevede expres sancţionarea ei.

Astfel, instanța de judecată statuează că, deși legiuitorul a prevăzut în art. 16/1 Cod contravențional răspunderea contravențională a proprietarului vehiculului, totuși această normă nu face derogare de la prevederile art. 17 Cod contravențional, motiv din care constată că persoana juridică nu este subiect al contravenției prevăzută la art. 236 alin.1 Cod contravențional

În conformitate cu art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârşiri ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi

informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

Potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal și la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Prin urmare, instanța de judecată constată lipsa calității **S.R.L. „Ultra Distribution”** de subiect al contravenției prevăzută la art. 236 alin.(1) Cod contravențional, încălcare care constituie alt motiv care afectează esențial fondul cauzei și ajunge la concluzia de a admite contestația și a anula procesul-verbal cu privire la contravenție seria seria/nr. DCT04 316295 din 26.09.2025, emis de a agentul constatator Gurduz Elena, din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional cu încetarea procesului contravențional pornit în privința acesteia.

Totodată, luând în considerare că contestația urmează a fi admisă pe motivul indicat mai sus, instanța apreciază că decade necesitatea să se expună și asupra celorlalte argumente invocate în contestație. Or, scopul motivării hotărârii judecătorești este de a demonstra părţilor că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. Cu toate acestea, întinderea obligaţiei de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii şi trebuie analizată în lumina circumstanţelor speţei *(Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29)*. În cazul în care o instanţă nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, pct. 61)*, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speţă au fost abordate *(a se vedea Boldea împotriva României, pct. 30)*.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 17, 441, 443, 448 și 461-, 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **S.R.L. „Ultra Distribution”**, împotriva deciziei de sancționare seria/nr. DCT04 316295 din 26.09.2025, emis de a agentul constatator Gurduz Elena, din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 316295 din 26.09.2025, emis de a agentul constatator Gurduz Elena, din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional, în cauza contravențională pornită în privința **„Ultra Distribution”**, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia Slobodzean**